

- i) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy.
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli oraz urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

240

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 4 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lutynia” obszar lasu o powierzchni 43,41 ha w Leśnictwie Warta Nadleśnictwa Państwowego Czeszewo, położony w miejscowości Czeszewo, w gromadzie Mikuszewo, w powiecie wrzesińskim województwa poznańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 92-d oraz 96 pododdziały a, 1, 2, 3, 4 według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952—1961. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu lasu łęgowego o naturalnym składzie gatunkowym drzew i podszycia.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określili specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych,

wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem zbioru nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

- d) pozyskiwanie ściółki leśnej oraz innych roślin,

- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,

- f) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamieni i innych kopalin,

- g) niszczenie gniazd, wybieranie jaj i piskląt wszelkich gatunków ptaków,

- h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

- i) zanieczyszczanie terenu i wód, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy,

- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem znaków związanych z ochroną terenu,

- k) wznoszenie budowli oraz urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

241

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bukowa Góra” obszar lasu o powierzchni 34,80 ha w Leśnictwie Rączki Nadleśnictwa Państwowego Przedbórz, położony w miejscowości Rączki, w gromadzie Dobromierz, w powiecie włoszczańskim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 206b, c oraz 207a, b, c według oznaczeń przyjętych w planie gospodarstwa leśnego na okres 1946—1957 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu bukowego o charakterze pierwotnym w Paśmie Przedborsko-Małosogskim Gór Świętokrzyskich, z licznymi gatunkami roślin objętych ochroną gatunkową.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, złomów i wywrotów, w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem pozyskania nasion na potrzeby odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,
- g) zanieczyszczanie terenu i wzniesanie ognia,
- h) polowanie, chwywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

242

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lubcza” obszar lasu o powierzchni 6,50 ha w Leśnictwie Łysaków Nadleśnictwa Państwowego Wodzisław, położony w miejscowości Lubcza, w gromadzie Lubeza, w powiecie pińczowskim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 157 d, e, 158 d według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego w roku 1947. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych stanowiska miłka wiosennego (*Adonis vernalis*) występującego tu na skraju lasu, na południowym skłonie niewielkiego wzniesienia.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na

zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; w razie potrzeby, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, dopuszczalne jest również dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,

- b) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części, z wyjątkiem zbioru nasion miłka wiosennego (*Adonis vernalis*), dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,
 - c) pozyskiwanie żywicy oraz zbiorów owoców i nasion drzew i krzewów,
 - d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
 - f) niszczenie gleby,
 - g) polowanie, chwywanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu, wzniesanie ognia i zakłócanie ciszy,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

243

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Pieczyńska” obszar lasu i śródleśnego torfowiska o powierzchni 5,00 ha w Leśnictwie Pieczyńska Nadleśnictwa Państwowego Wanda, położonych w gromadzie Doruchów, w powiecie ostrzeszowskim województwa poznańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 106 oddział lasu poddziały f, 1 według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:2000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania w stanie naturalnym fragmentu lasu mieszanego ze stanowiskami jodły i świerka w pobliżu granic zasięgu oraz śródleśnego torfowiska z charakterystycznymi zespołami roślin bagiennych.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania na terenie oddziału 106f drzew martwych, wywrotów, złomów i drzew obumierających w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem zbioru nasion na potrzeby odnowienia lasu dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,